

Στη Λέσβο του 6ου π.Χ. αιώνα ο αγώνας κατά της τυραννίας του Μέλαρχου κινητοποιεί τους μεγαλύτερους ποιητές της εποχής.
Ανάμεσά τους και η Σαπφώ...

ΣΑΠΦΩ:

Το γνωστό - άγνωστο σκάνδαλο της Ελευθερίας

Της Ειρήνης
Καμπερίδη

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι δύο λόρδοι, οι πρώτοι «Ελλήνες λυρικοί ποιητές» του Αιγαίου είναι αγωνιστές ενάντια στην Τυραννία και το Δεστοπούσο και υπερασπιστές της Δημοκρατίας, της πρώτης μορφής δημοκρατίας στον κόσμο.

Η Λύρα της Αιγαίου είναι η Λύρα της αρχαίας ελληνικής ελευθερίας και δημοκρατίας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι πρώτοι «Ελλήνες λυρικοί ποιητές» κατάγονται απ' τη νήσο Λέσβο.

Τέρπανδρος, Αρίων, Σαπφώ...

Πώς εμφανίστηκε η «λύρα» αυτή στο Αιγαίο; «Έφτασε «ταϊεδόντας μέσα στην Ελλάδα... Κατά τη μιθολογία του Μανίνα, που αυμφίλωσε το σκοτεινό διουνιστικό πνεύμα, κατασπαράνων τον Ορφέα και πετάξαν το κεφάλι και τη λύρα του, σύμβολο του φωτεινού Απόλλωνα».

Θρακής, Έβρος...

Το «θεῖο» κεφάλι συνέχισε να τραγουδά. Ο ποταμός Έβρος πήρε το κεφάλι του Ορφέα και το εψώστε στο Αιγαίο. Τα ψάλια του Αιγαίου μετεφέραν στις ακτές της νήσου Λέσβου, στην πόλη Άντισα.

Γυναίκες της Άντισας τα βρήκαν και με ευλόγεια έθωσαν το μεν κεφάλι του Ορφέω σε μια σηπλάτη, τη δε «Λύρα» του κρήμασαν μέσα στο ναό του Απόλλωνα στη Λέσβο. Ο Απόλλων για την ωραία αυτή πράξη των γυναικών της Λέσβου έδωσε στο νησί το μεγάλο δώρο της λυρικής ποίησης.

Έτσι γεννήθηκαν στην Άντισα ο λυρικός ποιητής Τέρπανδρος, στην Μήθυμνη ο Αρίων και στην Ερεσσό της Μιτιλήνης η πρώτη και μεγαλύτερη Ελληνιδική λυρική ποίηση η οποία αγωνίστηκε όχι μόνο για την ποίηση αλλά και για την Δημοκρατία, η «δέκατη Μουσών ΣΑΠΦΩ.

Ποια ήταν η Σαπφώ;

Η μεγάλη ποιήτρια του Αιγαίου δεν πρέπει να θεωρηθεί σαν ένα απομονωμένο φαινόμενο, σαν μια φωνή του ποιητικού πλήνου, ξεχωριστή από την εποχή της.

Πρέπει να θεωρηθεί σε συνδυασμό με το ιδιαίτερο χαρακτήρα αυτών των ρεύμάτων στη Λέσβο και να συνδιαστεί το έργο της με την λυρική των συγχρόνων της λυρικών ποιητών όπως και με την παράδοση που βρίσκεται πριν απ' αυτήν. Το έργο της «α' αιώνι το πνεύμα εξελίσσεται μέσα σ' ένα συγκεκριμένο ιστορικό ορίζοντα».

Δυστυχώς αυτό δεν έχει γίνει, σε γενικές γραμμές, και γι' αυτό ακόμη και σημεία πολλοί συγγραφείς, δύος ο Γάλλος Αντρέ Μπράν στο κεφάλαιο του «ΣΑΠΦΩ Η ΛΕΣΒΙΑ, ΔΕΚΑΤΗ ΜΟΥΣΑ», έχει παρεχθήσει την ερωτική ποίηση της Σαπφώ, μεταποίησάντας την στο «λεσβιακό» με την σημερινή έννοια της λέξης.

Αλλά εδώ τίθεται ένα προκαταρκτικό ζήτημα: είναι θειτό μα η μιλήσουμε για τη Σαπφώ σ' ένα κεφάλαιο αφερόμενο στον ομοφυλότερο έρωτα; «Οι κατηγορίες που προβλήθηκαν από την Αρχαστότη (και εκείνες που συνεπιστήκαν στον 2ο αιώνα) εναντίον της ποιήτριας για «σαπφισμό» και για «λεσβιακούς» ε-

ρωτες, κατά τη κρίση πολυάριθμων ελληνιστών και ιστορικών είναι καθαρά συκοφαντίες», επιμένει ο Robert Flaceliere, καθηγητής της Sorbonne και διευθυντής της Ecole Normale Supérieure.

Ας δούμε πια είναι πραγματικά αυτή η περίφραση Σαπφώ.

Η Σαπφώ έζησε τον 6ο αιώνα π.Χ. Αυτή η εποχή είναι για τη Λέσβο εποχή η οποία έχει παραμείνει άγνωστη μέχρι σήμερα. Στον αύρια μας άρχισε να γίνεται η Αρχαϊκή Εποχή κατανοητή και αντιληπτή και κυρίως ο αιώνας μέσα στον οποίο έζησε, αγωνίστηκε και αγάπτησε η Σαπφώ.

Μετά την εμφάνιση της πρώτης δημοκρατίας στην αρχαία Ελλάδα εμφανίστηκε το φαινόμενο της Τυραννίας, κατά την επιβάλει εκ νέου την Τυραννία. Ανακηρύχθησε τον εαυτό του Τυράννου της Λέσβου.

Που να τα βρού τέτοια στολίδια

Οι άρχοντες της Μυτιλήνης...

Οι Κλεανακτίδες που έχουν την εξουσία

Μας έξόρισαν

Και έτοιμοι άρχισε η δυστυχία μας...

Χάνει τον άνδρα της στην δεύτερη εξορία (πιθανόν δολοφονίθηκε)

και παρά ταύτη, αν και είναι ακόμη πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αλκαίος γράφει την περίφραση που πήρε την ονομασία με τίτλο, «Επαντικά».

Είναι τα πρώτα προοδευτικά, αγωνιστικά, επαναστατικά και αντιτασιακά ποιήματα στην ιστορία της ελληνικής ποίησης.

«Κλεῖς μου

Δεν σουώνω πλουμιστά φορέματα

Που να τα βρού τέτοια στολίδια

Οι άρχοντες της Μυτιλήνης...

Οι Κλεανακτίδες που έχουν την εξουσία

Μας έξόρισαν

Και έτοιμοι άρχισε η δυστυχία μας...

Χάνει τον άνδρα της στην δεύτερη εξορία

(πιθανόν δολοφονίθηκε)

και παρά ταύτη, αν και είναι ακόμη πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αλκαίος γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτό είναι ότι η Σαπφώ δημιουργείται στη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που πήρε την ονομασία με τίτλο, «Επαντικά».

Είναι τα πρώτα προοδευτικά, αγωνιστικά, επαναστατικά και αντιτασιακά ποιήματα στην ιστορία της ελληνικής ποίησης.

«Κλεῖς μου

Δεν σουώνω πλουμιστά φορέματα

Που να τα βρού τέτοια στολίδια

Οι άρχοντες της Μυτιλήνης...

Οι Κλεανακτίδες που έχουν την εξουσία

Μας έξόρισαν

Και έτοιμοι άρχισε η δυστυχία μας...

Χάνει τον άνδρα της στην δεύτερη εξορία

(πιθανόν δολοφονίθηκε)

και παρά ταύτη, αν και είναι ακόμη πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

Αυτή η δύναμη γίνεται στην ίδια πορεία στην Τυραννία του Πάτρα πολύ νέα δέχουμε στοιχεία διαναπατρέντηκε.

Επάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Αρίων γράφει την περίφραση που τήρησε

τη σημασία της αντιτασιακής ποίησης.

<p

**Στη Λέσβο του 6ου π.Χ. αώνα ο αγώνας κατά της τυραννίας του Μέλαρχου κινητοποιεί τους μεγαλύτερους ποιητές της εποχής.
Ανάμεσά τους και η Σαπφώ...**

ΣΑΠΦΩ:

Το γνωστό - άγνωστο σκύνδαλο της Ελευθερίας

**Της Ερήνης
Καμπερίδη**

Δεν είναι καθόλου τυχίο ότι ο λαός, ο πρώτος Έλληνες λυριστές του Αιγαίου είναι αγιοντές ενάντια στην Τυραννία και το Δεσποτισμό και υπεραιωνοτές της Δημοκρατίας, της πρώτης μορφής δημοκρατίας στον κόσμο.

Η «Λύρα του Αιγαίου» είναι η Αύρα της αρχαίας ελληνικής ελευθερίας και δημοκρατίας. Δεν είναι καθόλου τυχίο ότι ο πρώτος Έλληνες λυρικοί ποιητές κατάγονται απ' τη νήσο Λέσβο.

Τέρπανδρος, Αρίτων, Σαπφώ... Πώς εμφανίστηκε η «λύρα» αυτή στο Αιγαίο; Έφεστος «ατάξιδεόντος» μέσα στην Ελλάδα... Κατά τη μοθιδογύα οι Μανύδες, που συμβολίζουν το σκοτεινό Διονυσιακό πνεύμα, κατασπάρεξαν τον Ορφέα και πέταξαν το κεφάλι και τη λύρα του, σύμβολο του φοινικού Απολλώνειου τυρενίτης στον ποτεμό της Θράκης, Εβρο.

Το «δείσιο» κεφάλι συνέγειε να τραγουδά. Ο ποταμός Έβρος πήρε το κεφάλι του Ορφέα και το έφεσε στο Αιγαίο. Τα κυμάτα του Αιγαίου πετάζουν στις ακτές της νάσου

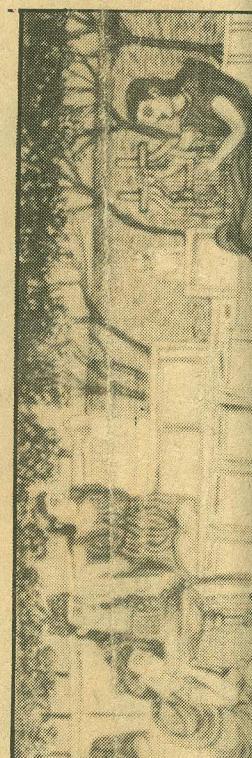
να επιβάλλει εκ νέου την Τυραννία. Ανακηρύχθησε τον εαυτό του Τύραννο τη Δέσποινα.

Ενάντια τώρα στον Μερσίου δημιουργείται ένα νέο αντιστατικό κίνημα στο οποίο και πάll την αρχής έχει ο Πιτακός. Τώρα διμος, σ' αυτό το δευτεροκίνημα, διπλα στ', τον Πιτακό βρίσκεται ο πρώτος πολιτικός ποντικής δημοκρατού πολιτικού και ένας απ' τους μεγάλους ριψώτες της Σαπφώς, ο Άλκαρος.

Ενάντια στην Τυραννία του Μερσίου, ο Άλκαρος γράφει τα περιφρόμα ποιημάτικά του με τίτλο, «Στασιωτικά». Είναι τα πρώτα προοδευτικά, αγωνιστικά, επονομαστικά και αντιστατικά ποιημάτια στην ιστορία της ελληνικής ποίησης.

Αξιόλογο είναι ότι υπάρχουν πολλές φιλολογικές ειδήσεις ότι στη Σικελία η Σαπφώ γράφει τα πρώτα αντιστατικά της ποιημάτια διαιροτροπίας. Αυτό είναι κατανοητό αν σκεφτούμε ότι η Σαπφώ ήδη στα 16 της Χρονία έχει λάβει μέρος στη διδασκαλία του Τύραννου.

Έχουμε τον «Πρώτο κύριο απαστατικό διανοούμενων» στην Ιστορία του κιόρου! Αργετέρα, για αυτόν τον κύκλο αντιστατικών διανοούμενων, ο Πιτακός μαλακώνει την Τυραννία του και τους παρέχει ένα είδος αμυντισμός — δικαίωμα επιπορφής κ.λ.π.

Σαπφώ του Arnold Boctain, 1862 (Basel)

δεύτερο δέγκτια για τις συγένεις τους και ειδικά για τον μετέπειτα δεσμό τους.

Όσον αφορά το μοτίβο της «Κολακείας» ο Πλάτων στα έργα του κάνει λόγο, περί Κολακείας την οποία διαφροτοπεῖ σημ' την αλήθεια και τη σκέψη. Οσον αφορά την Χριστιανή έκφραση η δυστυχία μας...». Μας εξόρισαν Και έτοις άρχισε η δυστυχία μας...». Χάνει τον αδρά της στην διατερή εξορία (πιθανόν δολοφονίθετη) και παρά ταύτα, αν και είναι ακόμη πολύ νέα δεν έχουμε στοχεία ότι ξαναπαντρεύτηκε.

Δεύτερο σημαντικό έργο είναι το άγαλμα της Σαπφώς που βρέθηκε το 1958 στον Πειραιά, πλατανόν αντίγραφο ενός περιφρόμου έργου του Σιλανίωνα. Αυτό το άγαλμα αποδεικνύει ότι η Σαπφώ, για την οποία μιλάμε, ανήκει στα διάσημα πρώτα της Αρχαίας Ελλάδας.

Ποια ήταν η Σαπφώ. Ποιος ήταν ο προγραμματικός έρωτάς της; Ο Άλκαρος, ο Κερκύλας, ο Φάδων ή μήπως ο αγώνας της για την Ελευθερία;

Διατυχώς, γρίγορα ο θρύλος αρπάζει μια τόσο εξαιρετική γονιάκια και ποιητρία. Η ζωή της θυλεάστηκε

Αλκαίος, Έβρος. Διαστολής από την Κερκύλα, ο Φάρων ή μήπως ο αγριδανέας της για την Ελευθερία;

Τότε ο Αλκαίος πηγαίνει πρώτα στην συναγενινοστριά του Σαπφρώ και την κόρη της πίσω στην Τυραννία του και τους παρέχει είδος εμπησητικός — δικαιωματοποιητικός κ.λπ.

Το «Θεόλιο» κεφάλαιο συνέχειε να προχουδά. Ο ποταμός Έβρος πήρε το κεφάλαι του Ορφέα και το έφερε πέτρεψεν στις ακές της νήσου Λέσβου, στην πόλη Αντισσαί.

Γνωκές της Αντισσας τα βρήκαν και με ευλάβεια έθαψαν το μεν κεφάλαι του Ορφέα σε μια σπηλιά, τη δε «Λύρα» την κρέμασαν μέσα στο νάρ του Απόλλωνα στην Λέσβου. Ο Απόλλων για την ωραία αυτή πράξη των γνωκαν της Λέσβου έδωσε στο νησί το μεγάλο δώρο της λυρικής ποίησης.

Έτσι γεννήθηκαν στην Αντισσα ο λυρικός ποιητής Τέρποντρος, στην Μήλημνα ο Αρίτων και στην Ερεσσόν την Μοτύλινη η πρωτη και μεγαλύτερη Ελληνίδα λυρική ποιητρια ο οποίος αυγενείς — τους οποίους κατατάσσομε στο δημοκρατικό προοδευτικό κίνημα της Αρχαίωτης — στην πόλη Πίρα το 604 π.Χ.

Αυτή η χρονολογία είναι η πρώτη χρονολογία που συναντάμε το δυναμισμό της ΣΑΙΦΩ. Μέσα σ' αυτόν τον δεύτερο αντιστασιακό αγώνα, μέσα σ' αυτήν την ομάδα για την διολογία του Τυραννού το 604 π.Χ., συναντάμε για πρώτη φορά την αντιστασιακή αγωνίστρια, την «Ιουντρόφισσα» Σαπφρώ. Την εποχή αυτή η Σαπφρώ είναι μόλις 16 ετών και με την οικογένειά της εξερίζεται στην πόλη Ηγραία.

Έναντι στην Τυραννία του Μέλαιρου στην Σηματίζουν άλλοι ευγενείς το αντιστασιακό δημοκρατικό κίνημα της λέσβου και μάλιστα με το ιδιαιτερό χαρακτήρα αυτών των ρευμάτων στη Λέσβου και μάλιστα στο τέργο της με την ανδιασμό της ποιητριας που βρίσκεται πριν από αυτήν. Το έργο της σ' αυτό το πνεύμα εξελίσσεται μέσα σ' ένα συγκεκριμένο ιστορικό ορίσμα.

Διστούχως αυτό δεν έχει γίνει, σε γενικές γραμμές, κατ' για αυτό ακόμη και σημερα πολλοί συγγραφείς, οπως ο Γάλλος Αντρέ Μέτροφ στο κεφαλαιό του ΣΑΙΦΩ Η ΛΕΣΒΙΑ, ΔΕΚΑΤΗ ΜΟΥΣΑ» έχει παρεργήσει την ερωτική ποίηση της Σαπφρώς, μεταποίησάν την στο άλματος με την σημερινή έννοια της λέξης.

Άλλη εδώ τίθεται ένα προκαταρκτικό ζήτημα: είναι θεμέτω πατέρης για τη Σαπφρώ σ' ενα κεφαλαιό αφιερωμένο στον ομοφυλόφιλο έρωτα; «Οι κατηγορίες που προβλήθηκαν από την Αρχαίωτη (και εκείνες που συνεχίστηκαν στον Πάρον Τυραννού, επιστρέψαν στην εξορία της αιώνα) εναντίον της ποιητριας για αξιογάπτη έκφραση και αντιστασιακά ποίηματα:

Σ' αυτήν την δεύτερη αντιστασιακή ομάδα βρίσκονται ο Πιττακός, ο Αλκαίος, ο αδελφός του Αλκαίου Αντιμενίδης, ο αδελφός της Σαπφώς... Αυτή η δεύτερη ομάδα απογινώνται στον αγώνα της Τυραννίας.

Η Σαπφρώ αντιστέκεται στις νέες πάτσεις του Πιττακού. Αρνείται να υποχωρήσει στις προσθήκες που καταβάλλονται για να συμβιβαστεί και να συνεργαστεί με την Τυραννία. Δεν δέχεται ν' ακούσει λέξη για την αναρρώη της Τυραννίας. Είναι δυνατόν να πέσει η Σαπφρώ σαν προσωπικότητα καθώς και την εποχή της. Επομένως ήταν υποχωρέμενο να καταφύγει σε ρομάντα.

Η ποιητρία του Αγαίου παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην «Λεσβία» στους μέσους χριστιανικούς αιώνες και αυτό οφείλεται σε μία μεγάλη παρεξήγηση των ερωτικών της ποιημάτων και στην επικράτηση φανατικού μοναχικού πνεύματος, μέσα στο Βιζαντιό. Τοπες να είχε κάποιες ρίζες πάλι στην ρωμαϊκή αρχαιοτήτα όπου τέτοιες «ανώμαλες» σχέσεις της εποχής, αναζητούσαν αρχαία παραδείγματα ή πρότυπα.

Τα ερωτήματα είναι πολλά. Στον αιώνα μες ίμως, ποια σκοπιμότητα υπάρχει πλέον (πολιτική, κοινωνική, λόγοι εντυπωσιασμού) για να συνειχείται μια τέτοια παραποτηση. Της μεγαλύτερης ποιητρίας του Αιγαίου;

Πρέπει να ψάξουμε ποιο βαθιά τα ίδια μιας γνωστής που υψηλήρικε σε όλες τις εποχές: απ' τον Πλάτωνα, τον Κάρουλο, τον Οράτιο, μέχρι τον Friedrich Schlegel, και άλλους πολλούς.

Ας σημειωθεί ότι δεν υπάρχει ούτε μία ανθολογία στο δυτικό κόρμο της φωνής. Το πάθος της Σαπφρώς λέγεται ανακάλυψη και θεμελιώση της Σαπφρώς για πολιτική σημειετρία, στο πάθος άλλως από εκδηλώνεται σημείωση για πολιτική σημειετρία. Αυτό το έργο βρέθηκε στον Ακράγαντο της Σικελίας, παραγόντων τον Ακραγαντών για την Σαπφρώ και τον Αλκαίο για τους οποίους ένιωθαν μεγάλη υπερφένεια ότι μπορούσαν να τους φιλοξενούν στην Εξουργία.

Έτσι ένα αγγείο, ένας κρατήρας του 470 π.Χ. απ' τον ζωγράφο Βούρωνα βρίσκεται σήμερα στο Μόναχο όπου παρουσιάζεται η περιφραγμή σκηνή της «Κολακείας της Σαπφρώς». Εμφανίζεται η Σαπφρώ μάζι με τον Αλκαίο, με μία χαρακτηριστική λεπτοδίη, είναι η ίδια η Σαπφρώ ένα δαδιώδης, είναι η ίδια η Σαπφρώ ένα καρποτοξική έκφραση και στην οποία έχει δώσει το Κλείς, στην οποία είχε στην ονομα της μητέρας της και στην οποία έχει αφερθείσει πολλά τρυφερά και αντιστασιακά ποίηματα:

Ποια ήταν η Σαπφρώ;

Η μεγάλη ποιητρία του Αιγαίου δεν πρέπει να θεωρηθεί σταν ένα απομονωμένο φαινόμενο, σαν μια φωνή του ποιητικού πάθους, ξεχωριστή από την εποχή της.

Πρέπει να θεωρηθεί σε συνδυασμό με τα πολιτικά και κονωνικά μέσα της λέσβου και μάλιστα με το ιδιαιτερό χαρακτήρα αυτών των ρευμάτων στη Λέσβου και μάλιστα στο τέργο της με την παραδόση που βρίσκεται πριν από αυτήν. Το έργο της σ' αυτό το πνεύμα εξελίσσεται μέσα σ' ένα συγκεκριμένο ιστορικό ορίσμα.

Διστούχως αυτό δεν έχει γίνει, σε γενικές γραμμές, κατ' για αυτό ακόμη και σημερα πολλοί συγγραφείς, οπως ο Γάλλος Αντρέ Μέτροφ στο κεφαλαιό του ΣΑΙΦΩ Η ΛΕΣΒΙΑ, ΔΕΚΑΤΗ ΜΟΥΣΑ» έχει παρεργήσει την ερωτική ποίηση της Σαπφρώς, μεταποίησάν την στο άλματος με την σημερινή έννοια της λέξης.

Άλλη εδώ τίθεται ένα προκαταρκτικό ζήτημα: είναι θεμέτω πατέρης για τη Σαπφρώ σ' ενα κεφαλαιό αφιερωμένο στον ομοφυλόφιλο έρωτα; «Οι κατηγορίες που προβλήθηκαν από την Αρχαίωτη (και εκείνες που συνεχίστηκαν στον Πάρον Τυραννού, επιστρέψαν στην εξορία της αιώνα) εναντίον της ποιητριας για αξιογάπτη έκφραση και αντιστασιακά ποίηματα: